

Nummer 10 | 1. OKTOBER 1942 | 91. Aargang

Videnskaben og Mormonismen.

Et Radiointerview

af Ældsterne Wayne B. Hales og George Strebel.

Det er helt traditionelt for religiøse Mennesker at mene, at et dybt religiøst eller aandeligt Liv er uforeneligt med et høj intellektuelt Liv. Snart efter Kristi Død begyndte Lederne indenfor Kirken og Lederne indenfor de intellektuelle Grupper at se skævt til hinanden. Hypatia, en fremragende Professor i Filosofi, blev Aar 441 myrdet af en Munkepøbel, og i 529 blev Athens store Skole lukket efter Ordre fra Kirken og Kejseren. I det 13. Aarhundrede sad Roger Bacon fængslet i 24 Aar angivet af Gejstligheden for at have foretaget Forsøg for at lære nye Sandheder. I det sekstende Aarhundrede blev Giordano Bruno brændt paa Baalet og senere blev den store Galileo tvunget til at tilbagekalde sine Ord, altsammen fordi de troede og lærte, at det var Jorden, der bevægede sig omkring Solen, medens Kirkens Folk citerede Bibelen for at bevise, at Josva bød Solen og ikke Jorden staa stille.

— Dr. Hales, De har fremdraget nogle interessante Konflikter mellem Lederne indenfor den religiøse Verden og Lederne indenfor Videnskaben; men disse Tildragelser fandt Sted for saa længe siden. Men hvorledes stiller Mormonkirken sig overfor disse Problemer?

Mormonkirken har altid budt enhver ny Sandhed, som bringer Fremgang og Glæde, velkommen. En af dens fundamentale Dogmer lærer: »Vi stræber efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt«.

Præsident Brigham Young udtrykte for mange Aar siden Kirkens Stilling overfor Videnskaben paa en meget effektiv Maade:

Mormonernes Synspunkt.

De Sidste Dages Hellige tror, at der ikke findes nogen store Konflikter mellem Videnskaben og Religionen. De tror, at Religionen er baseret paa Guds aabenbarede Sandheder, medens Videnskaben beskæftiger sig med de opdagede Sandheder om Gud. Naar Videnskabens Teorier bliver beviste Fakta, harmonerer de med sand Religion Dette Interview er Hovedindholdet af et Radio-Interview, der for et Par Aar siden blev bragt over KSL. Stationen i Salt Lake City, af Dr. Wayne B. Hales, Professor i Fysik ved Brigham Young Universitetet og Georg Strebel, en studerende.

»Om nogle af Ældsterne tilskyndes til at holde et Foredrag for Forældre og Børn om Litteratur, om det engelske Sprogs Oprindelse, findes det i min Religion, det er en Del af min Tro. Eller om en Ældste skulde holde et Foredrag for os om Astronomi, Kemi eller Geologi, spænder vor Religion over det altsammen. Det er ligegyldigt, hvad Emnet er, dersom det tjener til at berige Sindet, forædle Følelserne og udvikle vore Evner. Sandheden, der findes indenfor alle Grene af Kunsten og alle Videnskaber, udgør en Del af vor Religion. Tro er ikke mere en Del af den end noget andet sandt Princip eller nogen anden sand Filosofi.«

— Dette lyder udmærket, synes jeg; men var der noget Præcedens, der kunde inspirere ham til at antage saa liberalt et Synspunkt?

— Ja, Profeten Joseph Smith, Momonismens store Gundlægger, var en af de første, der var Talsmand for disse Tanker. Ja, det kunde i Virkeligheden siges, at Joseph Smith, gjorde Brug af den videnskabelige Forsøgsmetode, nemlig: »Bed, og der skal blive eder givet; søg og I skal finde; bank paa, og der skal lukkes op for eder«, da han modtog sit første Syn. Da han læste Jakobs Brev 1: 5, hvori der staar: »Dersom nogen af eder fattes Visdom, han beder til Gud, som giver alle gerne og bebrejder ingen, saa skal det gives ham,« modtog han Inspiration om dets Betydning. Og bemærk Raadet om at anvende den rette Forsøgsteknik i det næste

Vers: »Men han beder i Tro, uden at tvivle; thi den, der tvivler, er ligesom en Bølge, der røres og drives af Vinden.« At han forstod Betydningen af denne Erklæring ses af den Kendsgerning, at han straks ydmygede sig og gennem Faste og Bøn søgte guddommelig Vejledning til at løse de Problemer, der foruroligede hans Sjæl. Fra denne første Erfaring indtil sin Død søgte han altid Lys og Sandhed hos dens guddommelige Ophavsmand. Hans senere Skrivelser og Lærdomme var altid Talsmand for et Liv levet paa et meget højt intellektuelt Plan. Citater som følgende er blandt de moderne Skrifter aabenbaret gennem ham:

»Guds Herlighed er Intelligens.«

»Mennesket bliver ikke frelst hurtigere, end det erholder Kundskab.«

»Lær flittigt og min Naade skal ledsage eder, at I kunne blive mere fuldkomment underviste i Evangeliets Teori, Principper, Lære og Lov og i alt, der hører til Guds Rige, som er tjenligt for eder at forstaa; baade om de Ting, der er i Himlen, og de Ting, der er paa Jorden og under Jorden, de Ting, der har været, de Ting, der er, og de Ting, der snart skulde ske; de Ting, der er hjemme, og de Ting, der er ude, Nationernes Krige og Uroligheder og de Straffedomme, der kommer over Landet, og Kundskab om Lande og Riger.« — — Pagtens Bog 88: 78—79.

Disse Tanker sammen med mange andre lignende danner Basis for Kirkens Uddannelsesprogram. Profeternes Skole oprettet i December 1833 blev tilraadet at søge flittigt efter Visdomsord og Lærdom i gode Bøger »ja gennem Studium og Tro.« Parley P. Pratt, et Medlem af denne Skole, skrev senere i sin Bog »Nøgle til Teologi« nogle Tanker, der er fuldstændig sideløbne med Brigham Youngs:

Den (Teologien) er Videnskaben om alle de andre Videnskaber og nyttige Kunstgrene, ja, den er i Virkeligheden Kilden, hvorfra de udstrømmer. Den omfatter Filosofi, Astronomi, Historie, Matematik, Geografi, Sprog og Litteratur og blander Kundskaben om alle Fakta indenfor hver Kunstgren og Forskningsomraade.... Alt, hvad der er nyttigt, stort og godt; alt, som er beregnet til at holde en oppe, trøste, belære, opbygge, rense, forædle og ophøje Intelligensen, er opstaaet af denne Videnskab og denne Videnskab alene, alle andre Videnskaber er kun Grene, skudt ud fra denne Rod.«

Alle disse Henvisninger er udmærkede; men de er jo blevet givet af Mænd, som levede for to eller tre Generationer siden, da der ikke fandtes nogen Biler, Radioer, Biografer, Elektri-

citet eller andre moderne videnskabelige Indretninger. Tror De Kirkens Ledere i Dag nærer sympatisk Følese for de Bidrag, den moderne Videnskab har givet vor nuværende Civilisation?

Kirkens tidligere Præsident Joseph F. Smith har engang sagt: »En Religion, som ikke besidder Kraft til at frelse Folk timeligt og gøre dem lykkelige, kan man heller ikke stole paa vil frelse dem aandeligt og ophøje dem i det tilkommende Liv.« Dette Citat viser vore Nutidslederes Holdning overfor dette Spørgsmaal.

Bibelens Forhold til Videnskaben har ofte beskæftiget mine Tanker. Kunde De, Dr. Hales, fortælle mig, hvorledes Kirken i Dag fortolker Bibelen med Hensyn til Punkter af videnskabelig Betydning berørt paa dens Sider.

— Vi tror paa Bibelen som et litterært og religiøst Mesterværk, der i store Detailler skildrer Jehovas Handlemaade med sit udvalgte Folk, Israeliterne. Men paa ingen Maade skulde den betragtes som en Tekstbog eller Autoritetskilde om Videnskab. Som et Eksempel kan nævnes det første Kapitel i I. Mosebog, — af Kritikere vurderet som noget af det fineste og største i Verdenslitteraturen, — der fortæller Faktumet om Skabelsen men ikke Metoden. »I Begyndelsen skabte Gud Himlene og Jorden, »bliver modtaget fuldstændig bogstaveligt af Mormonerne. Vi tror, at bagved alle Skabelsesprocesser, fra den første Undfangelse af Lys til det sidste Skaberværk, det fuldkomne Menneskelegeme, begavet med hans guddommelige Aand, staar Gud, som gør, at der er Mening og Hensigt med alle hans Skabningers Eksistens. Bibelen fortæller os ikke, hvorledes disse Fænomener fandt Sted; men den fortæller os et Utal af Gange, at Gud var Kraften bagved det altsammen, og Mormonerne accepterer dette uden Forbehold. Vi mener, at der her ikke findes nogen som helst Konflikt med Videnskaben. Videnskabsmændene kan forudsætte den ene Teori efter den anden for at finde Forklaring paa Skabelsesmetoden, og naar denne Sandhed er stadfæstet, hvis den nogensinde kan blive det, vil Mormonerne med Glæde acceptere den som en Del af deres samlede Filosofi. De Sidste Dages Hellige har fra Begyndelsen af borget for et intellektuelt Liv, som har fremstillet fuldstændig

Forenelighed mellem dens Religion og den moderne Videnskabs Sandheder. Det er utænkeligt for os, at to store Felter for menneskelig Bestræbelse skulde være i Strid med hinanden ved Maalet af den Sandhed, som de gør Krav paa at opdage. De Sandheder, som fra Tid til anden aabenbares gennem videnskabelig Forskning og som bidrager til Livets Glæder, inkluderes automatisk i Mormonernes Tro.

Dr. John A. Widtsoe, en af vore nuværende Kirkeledere, sagde for nogle faa Aar siden:

»Som den videnskabelige Kundskab er vokset, er Religionens fundamentale Sandheder blevet mere og mere bekræftet; og som Mennesket er kommet den sande Religion nærmere, har det følt sig venligere stemt mod alle Slags videnskabelige Undersøgelser. De Sidste Dages Hellige tillader ingen Strid mellem sand Videnskab og Jesu Kristi Evangelium; men de skelner skarpt mellem Hypoteser og Fakta, mellem det, der kan bevises, og det, der ikke kan det.«

En Mands Religion maa ikke gøre den Verden, som han lever i, til Løgner. Hvis Videnskaben er Søgen efter Sandhed, kan den ikke være i Strid med Religionen. Hvis Religionen indbefatter al Sandhed, som den skulde, maa den betragte Videnskaben som Tjenerinde. Den gamle Strid mellem Videnskaben og Religionen, der nu er ved at være forbi, har resulteret i en ufuldkommen Videnskab og en ufuldkommen Religion.«

— Tak, Dr. Hales. Og nu til Slut et Spørgsmaal. De er Fysiker, en Mand, som har foretaget anselige Forskninger og Studier indenfor Deres Felt. Har De nogensinde fundet virkelige Konflikter mellem videnskabelige Fakta og Deres Religion? Med andre Ord har disse Fakta paa nogen Maade kastet Tvivl paa Deres Tro paa en Guds Eksistens?

— Tværtimod, jo mere jeg lærer om fysiske Videnskaber, om velordnede Love, som styrer denne Verden, de andre Planeter og Stjerner, om den Akkuratesse og Orden, der hersker i Atomets saavel som den største Stjernes Aktiviteter, bliver min Forundring stadigvæk større, og jeg bliver mere og mere lykkelig for vor Religionsfilosofi.

Himlene forkynder Guds Ære,
og det udstrakte Firmament viser hans Hænders Gerning.

Der er en Gud. Han er vor Fader i Himlen. Hans Love leder alt i Universet, og derfor er alle Ting hans — baade Viden-

skab og Religion. Jeg er lykkelig for at kunne sige, at de store Videnskabsmænd, svundne Tiders og vore nulevende, næsten enstemmigt erklærer, at der i Sandhed findes en Gud.

Du Daare i denne Nat —

Telefonen ringede igen. Bill Tørner stak Hovedet gennem den halvaabne Dør fra Badeværelset, idet Fru Tørner kom ud i Entreen. »Skal jeg tage den,« spurgte hun. »Ja, vil du være saa venlig.« »Og hvis det er Broder Evensen, som vil have, at jeg skal gaa i Kreds igen« tilføjede han tankefuldt, »saa sig, at jeg er ude.« »Men kære, — hvis —?« Telefonen ringede igen, og Fru Tørner svarede: »Ja, aah ja, Broder Evensen, — aah udmærket, Tak .... aah, — han er saa optaget.« En Pause.... »Javel, mange Tak, Broder Evensen. Jeg skal sige det. Farvel.«

»Hvad sagde han?« spurgte Herr Tørner, der kom ind i Stuen med Hatten i Haanden. »Han sagde, at han kunde gaa alene. Han syntes, det var Synd, at du maatte arbejde saa strengt og haabede, at du snart fik Anledning til at hvile dig.« »Fornuftig Mand, den Broder Evensen. De fleste af dem skal forklare dig, hvordan jeg skal indrette mig med Arbejdet og siger, at man gaar til Helvede, om man forsømmer et Møde eller to. Hav det godt saa længe. Jeg kommer sent hjem, tænker jeg.«

Fru Tørner vilde gerne have snakket mere med sin Mand om den Sag. Hun havde forsøgt mange Gange før uden Resultat at overbevise ham om, at deres Liv vilde blive meget lykkeligere, hvis han vilde dele sin Tid mere retfærdigt mellem Kirken og Forretningen. Bill var naaet langt i Forretningslivet i den sidste Tid; men hun kunde ikke lade være med at føle, at han »laante« Trin af Lykkens Stige for at naa det. Lykke, der kun kan opnaas gennem den Tjeneste, som ydes af Kærlighed, og som ikke maales eller kan blive maalt i Kroner og Ører.

Udenfor Kontoret faldt Bill i Tanker. Noget usædvanligt

havde fanget hans Blik. Paa den anden Side af Gaden, paa Kirkedøren, hang et nyt Skilt med følgende Inskription:

»Den, som har for travlt til at tjene Gud, — har for travlt.«

Han læste det atter og atter, satte saa med en Skuldertrækning Nøglen i Døren og lukkede sig ind.

Det varede som sædvanligt i den sidste Tid, mange Timer, førend Døren blev aabnet igen, og Bill Tørner gik ud i den mørke Nat. Men den Aften havde han ikke faaet lavet ret meget. Han kunde ikke faa sine Tanker til at arbejde, som han ønskede, og Summen af hver Talrække syntes at blive de to Ord — *for travlt.* Først havde Tørner forsøgt at faa Ordene ud af Tankerne og anstrenge sig for at arbejde med den sædvanlige Hurtighed, som havde vundet Bifald hos hans Arbejdsgiver og givet ham den ene Forfremmelse efter den anden. Bill blev stimuleret til større Ydelse hver Gang, og tog stadigvæk mere og mere Overarbejde, forsømte mere og mere sit Arbejde i Kirken, tilbragte stadigt mindre Tid hjemme og mere Tid paa Kontoret. Han var stolt over, at det gik ham godt i Forretningen og blev ofte ærgerlig paa sin Hustru, fordi hun var »snæversynet« og ikke kunde tænke paa andet end »Arbejde i Kirken.« Selvfølgeligt var dette godt. Men det var nødvendigt ogsaa at tjene til Livets Ophold, og naar han engang kom »paa Benene«, kunde han tage det mere med Ro, og saa kunde han ofre mere Tid paa Kirken. »Dette,« sagde han til sig selv, »vilde han sikkert gøre,« — og han troede det ogsaa. For at berolige sin Samvittighed genkaldte han ofte i sin Erindring, at han havde ydet Kirken en Tjeneste ved at udføre en Mission, og at Herren sikkert vilde undskylde ham nu, om han bestræbte sig for at skaffe sig selv og sin Familie et godt Udkomne.

Men Gud elskede Bill Tørner, — elskede ham nok, saa det ud til, til at gribe ind — den Aften, før det var for sent. Og Tørner levede en Evighed de faa Timer, han tilbragte paa Kontoret den Aften. Alle Tiders Kamp blev udkæmpet igen i hans Sind: Djævlen og hans Engle kæmpede, og Mikael og hans Engle — og sejrede. Bill Tørner tog en ny Beslutning, da han tænkte over Lignelsen om den rige Mand — »Du Daare, i denne Nat —«.

Den Aften blev Bill Tørner et nyt Menneske. Det var

mørkt, men han kunde se Skiltet paa Kirkedøren og standsede og læste igen Ordene:

»Den, som har for travlt til at tjene Gud, — har for travlt.«

»For travlt,« gentog han, »hvem har Raad til at have for travlt til at tjene Gud.«

(Taget fra „Lys over Norge", Januar 1942).

Gud alene tilkommer Æren.

Da den amerikanske Opfinder Samuel Morse havde opfundet den elektriske Telegraf, blev der engang stillet ham følgende Spørgsmaal: »Herr Professor, har De aldrig, medens de arbejdede med Deres Eksperiment været i en saadan Stilling, at De ikke vidste, hvad De dernæst skulde gøre?«

»Aa, jo, mere end een Gang«, lød Svaret.

»Hvad gjorde De da?«

»Det skal jeg fortælle Dem. Det er ellers noget, som Offentligheden ikke kender noget til. Naar Vejen ikke laa klar for mig, bad jeg Gud om mere Lys«.

»Og fik De Lys?«

»Ja! Og jeg skal sige Dem, at naar jeg overvældedes med Æresbevisninger for den Opfindelse, som bar mit Navn, saa har jeg altid følt, som om den Ære, der vistes mig, var ufortjent. Jeg har opdaget en værdifuld Anvendelse af Elektriciteten, ikke fordi jeg er andre Mennesker overlegen; men fordi Gud, da han vilde skænke Menneskeheden denne Gave, maatte afsløre Hemmeligheden for et Menneske, og saa behagede det ham at udvælge mig dertil«.

(Taget fra „Nordstjärnan").

UNGDOMSFORENINGERNE

Er du Medarbejder i Ungdomsforeningen? Ja eller Nej!

Som Repræsentanter for Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelse, har undertegnede været paa Besøg til 5 af Landets Grene: Aarhus, Randers, Aalborg, Esbjerg og Odense. Turen, der strakte sig over 7 Dage, fik et overordenlig heldigt

Forløb. Det er svært at nævne de Ting, der gjorde størst Indtryk paa os, men hele Rejsen satte saa mange dybe Minder i vort Sind, at vi aldrig vil glemme den; ja, vi ved nok, at Ordet aldrig er et meget stærkt Ord, men ikke for stærkt.

Det er ogsaa vanskeligt at give een bestemt Gren Fortrinet, og det er selvfølgelig heller ikke Meningen. Guds Aand har i rigt Maal været over vore Hoveder. At føle sig i Kontakt med Himlens Gud er et Privilegium, som enhver Sidste Dages Hellig burde kunne tale med om.

Var vi til Fastemøde, Aabningsfest, Søndagsskole, Funktionærmøde eller Aftenmøde, alle Steder blev vi mødt med Glæde og alle Steder følte vi, at Sagen, vi arbejdede for, var fælles. Ingen tænkte paa at handle til egen Fordel, alle gav, hvad de havde, for Kirken, — Talenter, Tid, Kærlighed, intet blev sparet. Derfor er en saadan Rejse af vital Interesse baade for Grenene, de Funktionærer, der arbejder for Ungdomsforeningerne, og sidst men ikke mindst, for de besøgende. Det har været meget opbyggende for os begge at lære vore Medarbejdere nærmere at kende, at prøve efter ringe Evne at give nye Impulser, støtte og opmuntre til fortsat Virke. Korrespondance er udmærket, men Selvsyn og Førstehaandskundskab er absolut Nummer 1. Vi haaber nu ved fælles Aktion at kunne sætte ind netop der, hvor det tiltrænges haardest, men kun ved loyalt Samarbejde og Forstaaelse med samtlige Bestyrelser.

Søskende har ogsaa paa denne Rejse vist, hvad der egentlig forstaas ved Søskende. Den Forplejning og Opvartning, vi alle Steder har nydt, fortjener den største Anerkendelse. Vi retter herigennem »Stjernen«s Ungdomsside en hjertelig Tak til alle jer, der trofast under Tilsidesættelse af egne Tarv, har ofret jer for os.

Vi nærer ingen Tvivl for Ungdomsforeningernes videre Arbejde i Den danske Mission. Vi har set, der trods urolige Tider alligevel er det bedste Haab for denne Organisation. Er vi engang imellem nede i en Bølgedal, hvor Skumtoppene er ved at lukke sig om os, er Gud den bedste Redningsplanke. Uden ham vil Anstrengelserne være forgæves.

Den Glæde at kunne ofre lidt af sine Talenter for Kirken,

er det skønneste af alt. Giver vi os hen i Arbejdet for Ungdommen, er det ikke det daarligste Arbejdsomraade, vi har valgt. Vi haaber, at rigtig mange af vore Søskende vil vælge dette Felt.

Det er vort Haab, naar vi næste Gang kommer rundt, da at se hele Ungdommen flokkes til Møderne og tage virksom Del i Arbejdet, uden Tanke paa andet end: fremad, frem.

Anny Breum *Julius Andersen*

Konferencen i København.

Efteraarskonferencerne i Missionen indledtes i København med Koncert Fredag den 18. September 1942 og et godt Program blev udført under Ledelse af Dirigenten, Ældste Chr. Rasmussen. Om nogle Numre særligt skulde omtales udover Korets Præstationer, maatte det blive de forskellige Sangsoli af Broder Hyllested-Jonassen, der særligt glædede den store Forsamling, som talte 210.

Konferencen fortsatte Søndag den 20. September Kl. 9.00 med et Møde for Præstedømmet. Her talte forskellige Brødre alvorligt manende til Præstedømmets Medlemmer om deres Ansvar og Pligter.

Det første offentlige Møde blev afholdt Kl. 10.00. Programmet, der blev udført under Ledelse af Søndagsskolen, var baade stort og interessant og tjente til Ære for Børnene, hvilket iøvrigt blev udtalt af Præsidenterne for Søndagsskolens Hovedbestyrelser, Ældste Th. Bregentoft, Ældste Erik Thomsen, Esbjerg, Str. Anne Jessen, Odense og Missionspræsident Orson B. West. Til Stede: 126.

Kl. 17.00 var alle de unge Kvinder indkaldt til et Møde med Str. Anne Jessen som Taler. De faa, der fulgte Kaldet, er lykkelige over den Oplevelse, det blev at lytte til det gribende Vidnesbyrd, Str. Jessen bragte.

Til den offentlige Gudstjeneste var mødt 154 Tilhørere. Med Interesse lyttede de til Korets sanglige Forkyndelse af Evangeliet, ligesom Talerens myndige Budskab syntes at gøre Indtryk paa Forsamlingen. Ældste Jes P. Jessen, Odense, besvarede Spørgsmaalet: »Hvad er Mormonismen«, ved at paa-

vise Frafaldets Kendsgerning og Rigtigheden af Evangeliets Gengivelse. Missionspræsident Orson B. West appellerede indtrængende til alle at betale Prisen for at komme i Guds Rige.

Mandag Aften sluttede Konferencen med en særdeles vellykket Bazar arrangeret af Den kvindelige Hjælpeforening.

W. Ø. P.

FRA MISSIONSMARKEN

Velsignelser:

Fastesøndag den 6. September 1942 blev Jørgen Frederik Windfeld Schmidts og Rebecca May Rasmussen Schmidts lille Søn velsignet af Missionspræsident Orson B. West og givet Navnet *Troels Peter Windfeld Schmidt*. Troels blev født i København, den 15. Juni 1942.

Fødselsdage:

Aarhus Gren vil gerne benytte Lejligheden til at ønske vor ældre Broder *Rasmus Andersen*, hjertelig til Lykke med sin 84aarige Fødselsdag. Brd. Andersen blev født i Virup ved Vejle, den 26. Sept. 1858 og blev Medlem af Kirken den 15. Dec. 1918. Til Trods for sin høje Alder er Brd. Andersen stadig i fuld Aktivitet i Kirken. Han udfører saaledes sit Kredslærerarbejde præcist og er meget afholdt, hvor han kommer. Naar vi hører Brd. Andersens kraftige Vidnesbyrd om Evangeliet, føler vi rigtigt dets Storhed. Maa Herren velsigne Brd. Andersen, saa han vedblivende kan hjælpe med til at rulle hans Værk fremad.

F. E. T.

Aarhus ældste Medlem, Str. *Karen Nielsen*, vil den 26. Oktober fejre sin 85aarige Fødselsdag. Hjertelig til Lykke Str. Nielsen! Str. Nielsen har tilhørt Kirken i over et halvt Aarhundrede, idet hun nedgik i Daabens hellige Vande, den 22. August 1889. I alle disse Aar har Str. Nielsen udført et stort Arbejde for Kirken, bl. a. i Den kvindelige Hjælpeforening. Jeg har i Dag, hvor jeg skriver disse Ord, besøgt hendes Hjem, og skønt hun bor alene, findes der her en Hygge og Aand, som kun kan findes, hvor Evangeliet staar i Højsædet. Renhed og Properhed karakteriserer Str. Nielsen, og uselvisk Retfærdighed er hendes Ideal. Maa Gud velsigne hende i hendes Bestræbelser for at efterleve Evangeliet, og maa hun vedblivende nyde Helbred og Sundhed.

F. E. T.

Søndag den 26. Oktober kan Str. *Anne Marie Dorthea Pedersen*, Rugaardsvej 72, Odense. fejre sin 85aarige Fødselsdag. Str. Pedersen blev født den 25. Oktober 1857 og gik i Daabens hellige Vande, den 16. Maj 1937. Str. Pedersen er fuldstændig aandsfrisk og følger med i alt, men

desværre er hun afskaaret fra at kunne tage Del i Møderne i Kirken paa Grund af Lammelse i Benene. Vi ønsker Str. Pedersen rigtig hjertelig til Lykke paa hendes Fødselsdag og nedbeder Herrens Velsignelser over denne vor Medsøster.

J. P. J.

Fester og lignende.

Den 14. Juli 1942 afholdt Esbjerg Bikubepiger en Fest, hvortil Præsidentinden for Bikubepigerne i Den danske Mission, Str. Anny Breum, var til Stede. Af Programmet kan særligt fremhæves et Musiknummer ved Str. Grethe Hansen, et Skuespil om Bikubearbejdet, skrevet af en Søster i Kirken. Der blev serveret Is, hvorefter der var Anledning til Dans.

P. V.

Mandag den 20. Juli afholdt Esbjerg Ungdomsforeninger en vellykket Udflugt til Endrupholm. Søskende og Venner var mødt med godt Humør. Der blev startet Kl. 7.30, og Bilturen foregik under Sang og Latter. Der blev leget forskellige Lege, og Aftenen sluttede med en flot Servering paa Kroen.

P. V.

Til Søndagsskolens Bestyrelse:

Fra og med 1. November i Aar vil Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser paabegynde et nyt 2-aarigt Lektiekursus. I dette Øjemed er foreslaaet en ny Gennemgang af James E. Talmages „Trosartikler", som i Følge hele sin populære og tilgængelige Form uden Tvivl vil have alle Medlemmers Interesse. Det er vort Haab, at et nyt Studium af denne interessante Bogs Betragtninger over alle Kirkens Hovedlærdomme vil bidrage til en forøget Fremgang for disse to Klasser.

Hovedbestyrelsen

„Om man gerne vil vide, hvad andre Mennesker tænker om en vis Sag, der angaar en selv, saa skal man blot tænke efter, hvad man selv under lignende Omstændigheder vilde tænke om den".

G. Chr. Lichtenberg.

„Gør ikke noget, som eders Venner ikke kunne faa at vide".

Seneca.

INDHOLD:

Videnskaben og Mormonismen 125
Du Daare i denne Nat —.... 130
Gud alene tilkommer Æren .. 132
Konferencen i København 134
Fra Missionsmarken......... 135

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.

Pris 30 Øre pr. Nummer, Kr. 3,00 pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 L